

'ZOLANG IK KAN LULLEN OVER DE LIEFDE BEN IK GELUKKIG'

Als dromerig kind had Janneke de Kler (41) geen idee wat ze precies wilde worden. Iedereen om haar heen koos een praktisch beroep, maar wat paste bij een meisje dat vooral verhalen verzont? Precies, schrijven.

'Acht jaar geleden werd ik op een en dezelfde dag verlaten door mijn man en ontslagen door mijn werkgever. Daar stond ik dan, alleen, zonder baan en met twee dochters van 5 en 7 waar ik voor moest zorgen. Ik wist dat ik moest verhuizen en had geen idee hoe ik deze grote verandering en de verhuizing moest combineren met een fulltimebaan, dus begon ik noodgedwongen voor mezelf – dat leek me het meest praktische.

Als je toen had gezegd dat dit uiteindelijk zou betekenen dat ik mijn droomleven kon leiden, had ik je voor gek verklaard. Natuurlijk was het zwaar, moeilijk en was ik ontzettend verdrietig, maar uiteindelijk is het het beste wat me kon overkomen. Ik verliet mijn baas met een vaststellingsovereenkomst en had een uitering van het UWV, dus er was wel wat ruimte om te proberen aan het voor jezelf werken. Toen besloot ik al heel snel: ik wil vooral het plezier volgen. In het begin lukte dat natuurlijk niet, er moest ook geld verdiend worden. Maar op een gegeven moment stopte ik met opdrachten die mij geen plezier opleverden. Zo stopte ik met het geven van trainingen bij een grote opleidingsorganisatie, omdat ik daar echt een nummer was. Later stopte ik met een grote opdrachtgever in een vakgebied waar ik veel expertise in heb, maar dat geen poëzie of storytelling was. Toen ging ik kiezen voor opdrachten waar ik bedrijven en ondernemers kon helpen met hun brandstory. Doordat ik stopte met wat me geen

plezier bracht, ontstond er ruimte om meer te doen waar ik blij van werd. Dat klinkt onrealistisch of ambitieus, kiezen voor je plezier, maar het is eigenlijk best makkelijk. Het vraagt alleen moed. De moed om nee te zeggen tegen dat waarvan je weet dat het stabiliteit geeft of wat je gewend bent. Uiteindelijk werkt plezier aantrekkelijk en aanstekelijk, voor jezelf én voor nieuwe opdrachtgevers.

Ik was mezelf totaal kwijtgeraakt in de afgelopen jaren. Uit angst om verlaten te worden was ik een soort Barbamama geworden die met iedereen meebewoog, met mijn baas en man. Ironisch genoeg had ik dus mezelf verlaten uit angst om verlaten te worden. Ik ben dan ook alleen in relatietherapie gegaan. Idealiter doe je dat natuurlijk voor je scheiding samen met je partner, maar die was al vertrokken. Relatietherapie is heel verhelderend voor mij geweest en heeft ontzettend geholpen. Het was makkelijker geweest om mijn baas en ex als klootzakken te framen; ik leerde kijken naar mijn eigen aandeel in het drama.

Toen ik voor mezelf was begonnen, werden mijn dromen helderder en herinnerde ik me een interview met Jessica Durlacher dat ik ooit las. Zij ging iedere ochtend hardlopen, sporten, en startte haar werkdag rustig op. Ik dacht destijds: jij hebt makkelijk praten, dat is voor mij niet haalbaar. Maar stiekem was dat wel mijn droom. Uiteindelijk heb ik het aangedurfd mijn eigen ritme – en dat plezier – te volgen en steeds meer toe te geven aan wie ik ben: iemand die niets anders wil dan over de liefde praten, schrijven en delen. En dat doe ik nu. Ik geef woorden aan liefde op verschillende manieren. Ik ben trouwambtenaar, maar ik schrijf ook poëzie en liefdesbrieven in opdracht en inspireer mensen dat ook te doen. Daarnaast ben ik ben podcastpresentator en spreker. Ach, zolang ik kan lullen en schrijven over de liefde ben ik gelukkig.' ■

'Tedere ochtend hardlopen, je werkdag rustig opstarten. Ik dacht: ja, Jessica Durlacher, jij hebt makkelijk praten'